

δισεκατομμυρίου έπτακοσίων έκατομμυρίων ανθρώπων τής γήινης σφάιρας αί γυναίκες υπερτερούν κατ' αριθμόν τούς άνδρας κατά 5 1)2 έκατομμύρια. Άρα υπάρχει υπερπαραγωγή γεροντοκορών, υπάρχει ανισότης κοινωνικής προόδου ως έκ τής άγαμίας. Διότι και εάν όλοι οι άνδρες ένυμφεύοντο, θα περισσεύουν 5 1)2 έκατομμύρια θηλέων άνυμφεών. Άλλ' εάν επιθεβαιώθη ή άγγελολομένη έφεύρεσις ; Διά τής φαρμακευτικής θα γεννη ή σύζυγος κατά βούλησιν. Και επειδή όλοι επιθυμούν μάλλον άρρενα παιδιά, — διότι τά κοράσια ως κατοικίδια, έφ' όσον ό σφραζετισμός δέν κυριαρχεί, βιούντα εντός τής οικίας άπαιτούν έπιτήρησιν και διότι λείπει ή προίξ — τά κοράσια θα έλαττωθούν εις βαθμόν έπίφοβον δι' αύτην τήν διαίωσιν του γένους.

Άλλ' αν αι προσπάθειαι τών επιστημόνων στρέφονται προς άπαθανάτιον του ανθρώπου διά τής μεταφύτεύσεως αίματοφόρων άγγείων, ως πειραματίζεται ό Καρρέλ, ό Άμερικανός επιστήμων Αύγουστος Σεύμους βεβαίως ότι δύναται να άναστήσῃ τούς νεκρούς εκείνους, οίτινες έτάφησαν εις τούς πάγους. Έχει τό θάρρος, αν του παρασχεθούν τά μέσα, να μεταβή εις τόν Πόλον, να άνεύρη τόν Σκότ και τούς συντρόφους του και να τούς έπαναφέρῃ εις τήν ζωήν. Τόση δέ είνε ή βεβαιότης του, ώστε προσφέρεται και να

ταφή ό ίδιος, διά να επανέλθῃ διά τής μεθόδου του εις τήν ζωήν. Άναχωρεί έκ τής άρχής ότι ίχθύς, χελώναι, βάτραχοι, διέρχονται τόν χειμώνα εν παγερά καταστάσει, αποσπώμενοι δ' έκ τών πάγων δύνανται να θρυμματισθούν ως τεμάχια πάγου, θερμαίνονται δέ βαθμηδόν επανακτώσι τήν ζωήν. Έκαμε πειράματα και επί μαστοφόρων και ειχεν εκπληκτικά αποτελέσματα, αλλά τήν μεθόδόν του κρατεί μυστικήν.

Διά να τελειώνομεν, πρέπει να ύψωθώμεν μέχρι του ύψηλοτέρου σημείου τών κατακτητικών διαθέσεων του ανθρώπινου πνεύματος. Κατακτήσας ό άνθρωπος ξηράν και θάλασσαν, εστράφη προς τόν ουρανόν. Τά βολιδοσκοπικά αερόστατα άνέρχονται εις ύψος 40 χιλιομέτρων, τά δέ αεροπλάνα κίνουσι ελιγμούς 3,000 έως 4,000 μέτρων ύψων του εδάφους. Δέν απομένει ή να πραγματοποιηθή τό όνειρον τών μυθιστοριογράφων και ποιητών, δηλαδή ή ίδρυσις κινήσεως μετακομιστικής μεταξύ τών πλανητών. Η ιδέα αύτη μελετάται υπό του κ. Ένσώλτ-Πελλετερή. Πρόκειται δηλ. να κατασκευασθῇ κινήτηρ ικανός να εξασφαλίσῃ τήν προσώθησιν μηχανήματος εν τῷ μεταξύ τών πλανητών κενῷ. Θα έφευρεθῇ ασφαλώς κανέν είδος παμφεγέθους ροκέτας, ή όποία θα εκσφενδονίζεται εις τά άστρα...

A. K.

Ποικίλη Λεξις

Εις μνήμην τῶν ωεσόντων.

Οι άληθεϊς φιλέλληνες εξακολουθούν να μη μάς λησιμονούν. Εις έξ αυτών, κοί έκ τών ένθερμότερων μάλιστα, ό Ίταλός καλλιτέχνης κ. Α. Σάντι, ήλθε έκ Ρώμης εδῶ, κομίζων τρεις ώραιάς προσωπογραφίας του άειμνήστου βασιλέως Γεωργίου τάς όποιάς προσέφερε εις τήν Βασίλισσαν-Μητέρα.

Πλήν τούτων ό συμπαθής καλλιτέχνης έφερε άρκετάς χιλιάδας επιχρῶσων μεταλλίων, τά όποια έθεσεν εις τήν διάθεσιν τών πριγκηπισσών ύπέρ τών οικογενειών τών πεσόντων κατά τόν παρόντα πόλεμον.

Καθώς καταφαίνεται έκ τών άνωτέρω μικρών εικόνων, επί τής μιάς προσόψεως τών μεταλλίων υπάρχει ή προσωπογραφία του άλησιμονήτου βασιλέως Γεωργίου, επί δε τής έπισθεν ποιητική άληθώς παράστασις τής Βαλκανικής συμμαχίας, θραυούσης τόν κλοιόν τής δουλείας τών Χριστιανών του Αίμου, κάτωθεν τής όποιας άναγράφεται:

«Ο τών συμμάχων ιερός άγών προς άπελευθέρωσιν τών δούλων άδελφών 1912—1913».

Η Α. Β. Υ. ή πριγκήπισσα Μαρία θα μεριμνήσῃ διά τήν διανομήν τών μεταλλίων αυτών συμφώνως προς τήν επιθυμίαν του εύγενούς φιλέλληνος δωρητού·

Ζωγραφική

Έπῃγα εις τήν Έκθεσιν τής Ζωγραφικής και είδον εκεί τοπειογραφίας και προσωπογραφίας και παραστάσεις διαφόρους, γυναίκας γυμνάς νυχελώς έξηπλωμένας επί του καναπέ, άλήτας κοιμωμένους εις τόν ήλιον, άπόψεις τής Βενετίας, Βρεττανούς άλιεϊς κλπ. και μου φαίνεται πως και πέρυσι τά ίδια είδον.

Προφανώς οι καλλιτέχναι μας στερούνται φαντασίας. Όλοι προσπαθούν να αποδώσουν τά συνήθη.

Όλοι — ή σχεδόν όλοι — ζούν εκτός τής εποχής των. Ό καιρός μας δέν τούς εμπνέει.

Εάν εν τούτοις εγνώριζον να παρατηρούν τόσα ζωντανά άντικείμενα γεμάτα από αισθήματα του καιρού μας θα εκέντων τόν χρωστήρα των.

Η κατάκτησις του άέρος από τόν άνθρωπον, τό προαιώνιον αυτό όνειρον τό πραγματοποιηθέν τόσον θαυμασίως, δέν εμπνέει ούδένα από τούς καλλιτέχνας μας. Η γυνή κατά τόν Παύλον Μπουρζέ έχασε τόν ζωγράφον της, άλλ' ή αεροπλοία δέν εύρεν ακόμη τόν ιδιόν της.

Ανέγνωσα μεταξύ τών τηλεγραφημάτων διά τήν ασθένειαν του Πάπα τάς γραμμάς αυτάς :

«Εν Ιταλικόν αεροπλάνον Ίπατο επί μακρόν περίε του Βοτικανού και οι αεροπόροι έσυραν τά μανδήλια των χαιρετώντες τόν Πάπαν».

Οι του Βατικανού άπήνησαν σειοντες τό μανδήλιον του Σάν Δεμεζ και ό Πάπας είδοποιηθείς έκαμε προς τό κλειστόν παράθυρον κίνημα εύλογίας. Ίδου εικόν.

Ό Πάπας έτοιμοθάνατος εύλογών τό αεροπλάνον!

Κλεμάν Βοσιζ.

★ ★

Τὰ ἔργα τῶν καλλιτεχνῶν μας.

Χαρακτηριστικόν εἶναι τὸ ἐπεισόδιον ὕπερ συνέδῃ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, εἰς τὸν ἀποθανόντα ἐσχάτως ζωγράφον Λεμπέσην. Εἰς τὸ ἀέτωμα τοῦ ἱεροῦ ἀδύτου τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου ἐν Πειραιεῖ, ὁ Λεμπέσης εἶχε τεχνουργήσει πρὸ ἑτῶν τὴν «Πλατυτέραν τῶν Οὐρανῶν» — θαῦμα αὐτόχρημα ἀγιογραφικόν, διὰ τὸ ὅποιον ἠμίλει μ' ἐνθουσιασμένον καὶ ὁ Γύζης εἰς τὸ Μόναχον πρὸς τοὺς μαθητάς του. Ὑστερα ἀπὸ πολλὰς περιπετείας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ναυαγὸς τῆς ζωῆς ὁ Λεμπέσης, ἐπανῆλθεν ἐδῶ καὶ ἔτυχε μίαν ἡμέραν νὰ εὐρεθῇ εἰς τὸν Ἁγίον Κωνσταντῖνον τοῦ Πειραιῶς. Μόλις ἔμωε ὕψωσε τὰ βλέμματά του πρὸς τὸ ἀέτωμα διὰ νὰ ἴδῃ τὴν παλαιάν του «Πλατυτέραν», ὁ καλλιτέχνης ὠχρίασε, τὰ μάτια του ἐδόρυκσαν καὶ ἀλλόφρων ἀπὸ τὴν ὀδύνην ἐπέταχθη ἔξω θρηνηλογῶν. Τί εἶχε συμβῆ; Κάποιος ἐπίτροπος τοῦ ναοῦ, διὰ νὰ καθάρισῃ τὴν «Πλατυτέραν» ἀπὸ τὴν σκόνην τῆς πολυκαιρίας, διέταξε καὶ τὴν ἐξεθώρασαν μὲ μίαν χονδρικοῦπαν βουτηγμένην εἰς ποτάσσαν καὶ ἀλυσσίδαν . . .

* *

Ὠραία ἀπάντησις.

Εἰς τὸν γλύπτην κ. Φιλιππότην, ὅταν ἀνήγγειλαν ὅτι ἐκόπη ἡ ἴδῃ τοῦ «Ξυλοθραύσιου», τοῦ ὠραίου ἀγάλματός του, χωρὶς νὰ ἐκπλαγῇ εἶπεν φιλοσοφικώτατα:

—Καλλίτερα, τώρα ὅα φαίνεται ὡς ἀρχαῖο . . .

* *

Τὸ ἐμῳόριον τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων ἐν Ἀμερικῇ

Ἡ εἰσαγωγή ἔργων τέχνης ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις κατὰ τὸ ἔτος 1911-1912 παρουσιάζει ἑκτακτον αὐξησιν. Ἐφθασε τὸν ἀριθμὸν τῶν 36,092, 595 δολλαρίων! Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορά τοῦ τελευταίου τούτου ἔτους ἀπέναντι τῆς κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος 1910—1911 εἰσαγωγῆς ἀνέρχεται εἰς 13,596, 753 δολάρια, τοὔτέστιν 60 ο)ο περίπου.

Ἡ κατὰ τόπους προσελύσεως τῶν καλλιτεχνικῶν εἰδῶν εἰσαγωγῇ κατανέμεται ὡς ἑξῆς:

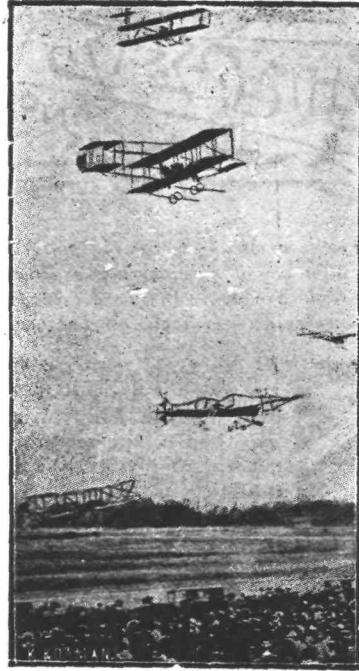
	1910—1911 (δολλάρια)	1911—1912 (δολλάρια)
Ἀγγλία	7,142,708	15,216,303
Γαλλία	11,327,315	17,088,388
Γερμανία	1,210,256	1,254,088
Ἰαλία	972,738	740,092
Καναδάς	589,468	784,947

Ἰδιαιτέρως ἀξιοπαράτητος εἶνε ἡ αὐξήσις εἰσαγωγῆς ἔργων παλαιᾶς τέχνης. Ἡ εἰσαγωγή τούτων ἀνῆλθε κατὰ τὸ οἰκονομικόν ἔτος 1911—1912 εἰς 34, 250,005 δολλάρια, ἐπὶ πλέον διαφοράς ἀπέναντι τοῦ παρελθόντος ἔτους συνισταμένης εἰς 68 ο)ο.

Κατὰ τὰ τρία διαρρευσάντα ἔτη ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου τελωνιακοῦ πίνακος τελῶν εἰσήχθησαν ἀτελῶς ἀντικείμενα τέχνης ἀξίας 73,150,000 δολλαρίων, ἐκ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας κυρίως προερχόμενα. Αἱ ἀρχαιότητες κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῶν ἀτελῶς εἰσαγομένων ἔργων τέχνης.

Κατόπιν αὐτῶν ἔρχονται τὰ ἐκ πορσελάνης ἀντικείμενα, τὰ ἐκ πολυτίμων μετάλλων, τὰ ξυλογλυπτικά κλπ.

Ἀντιθέτως πρὸς τὰς ἀρχαιότητας, ἡ εἰσαγωγή εἰδῶν νεωτέρας τέχνης παρουσιάζει μείωσιν συνιστα-

Ἀεροπλάνα ἐν ἀνυψώσει.

μένην διὰ τὸ τελευταῖον ἔτος εἰς 35 ο)ο ἐπὶ ἑλαττον τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ προηγουμένου.

* *

Ἡ μουσικὴ τῶν Ἐθνῶν

Τὰ Παρισινὰ «Χρονικά» δημοσιεύουν ἡ Ἀπομνημονεύματα τοῦ Ρουμπινισταίν. Θερμὸς θαυμαστής τῆς Γερμανίας κηρύσσεται εἰς αὐτά. «Ἡ ἀληθινὴ μουσικὴ», λέγει, «ἡ ὑψηλὴ μουσικὴ εὐρίσκειται μόνον εἰς τὴν Γερμανίαν».

«Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μουσικὴν αἰσθησιν τῶν λαῶν, θέτω εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοὺς Γερμανοὺς. Πράγματι εἰς τὴν Γερμανίαν ἐργιάζει ἕνας ἰδιαίτερος πατριωτισμὸς εἰς τὴν μουσικὴν, ὁ ὅποιος συνδυάζεται μὲ κάποιαν μυστικιστικὴν εὐλάβειαν· πράγματι, ἔλη ἢ δύναμις τῆς Γερμανίας ἐγκείται εἰς τὰ πυροβόλα της, τὰ ὅποια εἶνε ὁ θάνατος τῆς τέχνης, ἀλλ' οὐχ ἦττον τὸ Γερμανικὸν ἔθνος ἐναπομένει τὸ μουσικώτερον τοῦ κόσμου.

Ἄν ἐκάμναμεν στατιστικὴν τῶν μουσικῶν ἐννοούντων μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν, τότε κατὰ τὴν γνώμην μου ἐπὶ 100 Γερμανῶν, οἱ 50 ἐννοοῦν μουσικὴν, εἰς τὴν Γαλλίαν 16 ο)ο καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν 2.

Οἱ Ἀγγλοὶ εἶνε ὁ ἀμωσύτερος λαός, τὸν ὅποιον γνωρίζω καὶ υπερβάλλουν εἰς αὐτὸ καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἀμερικανούς, οἱ ὅποιοι ἐκτιμοῦν καὶ ἐννοοῦν περισσότερο τὴν μουσικὴν ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους. Ὅμιλῶ ἐδῶ ἐντελῶς ἀμερολήπτως. Ἡ Γερμανία εἶνε ἡ κοίτις τῆς ὑπερέχου μουσικῆς. Ἡ Γαλλία καλλιεργεῖ μόνον ἕνα κλάδον μουσικῆς καὶ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τὸν καλλιεργεῖ καλῶς.

Ἰδιαιτέραν θέσιν εἰς τὴν μουσικὴν ἔχουν οἱ Ρῶσσοι μὲ τὰς ὠραίας μελωδίας των. Ἐπίσης ἡ Νορβηγία καὶ ἡ Σουηδία μὲ τὰ θελκτικὰ τραγούδια των. Ἡ Ρωσσία πάσχει ἀπὸ ἐρασιτεχνίαν εἰς τὴν μουσικὴν».

